

«Παρεμβαίνοντες...»

Και πάλιν...

Πολιτική και Πολιτισμός

Ἡ λέξη πολιτική παράγεται ἀπὸ τὸ «πόλις», τὸ αὐστηρὸ προγονικὸ μας ἰδανικόν. **Ἀπὸ τὸ «πόλις»** παράγεται καὶ ὁ **πολιτισμός**. Ἄρα, **πολιτική** καὶ **πολιτισμός** εἶναι ἔννοιες ὁμόρριζες.

Σήμερα ὅμως οὔτε τὸ ἓνα οὔτε τὸ ἄλλο παράγονται στὴν Ἑλλάδα. **Ὁ** λόγος εἶναι ἀπλός: δὲν κάνουμε **πολιτική**, κάνουμε **κομματισμό**. **Καὶ** ἀφοῦ δὲν κάνουμε **πολιτική**, δὲν κάνουμε οὔτε **πολιτισμό**.

Πρέπει κάποτε νὰ κατανοηθεῖ, ὅτι ἡ **Δημοκρατία εἶναι πολίτευμα αἰσθητικό, πολίτευμα τοῦ γούστου καὶ ὄχι τοῦ «γουστάρω»**. **Π**ολίτευμα τοῦ «πρέπει» καὶ ὄχι τοῦ «κάνω ὅ,τι θέλω». **Τὸ «πρέπει»** δὲν εἶναι δεσμός, εἶναι **σύν-δεσμός**. **Ὅ**πως παραλύει ἡ γλῶσσα χωρὶς συνδέσμους, ὅμοια παραλύει καὶ ἡ Δημοκρατία χωρὶς τὰ ἀναγκαῖα «πρέπει».

Ἡ θάλασσα, στὴν ὁποία πρέπει νὰ κολυμπᾷ ὁ δημοκρατικὸς πολίτης, δὲν πρέπει νὰ εἶναι βρόμικη καὶ θολή, γιατί μοιραῖα κι αὐτὸς θὰ λερωθεῖ. **Ἡ** βρομιὰ τοῦ νεροῦ εὐνοεῖ τὴν ἀνάδειξη εὐτελῶν. **Μ**ιά λαϊκὴ παροιμία τὸ ἐκφράζει πολὺ παραστατικά: **«Ἐφύρασαν ἡ θάλασσα κι ἐπλευσαν κι οἱ κα(β)οῦροι»**. Δηλαδή, λερώθηκε ἡ θάλασσα καὶ ἐπιπλευσαν ἀκόμη καὶ τὰ καβούρια. **Μ**ιά ματιὰ στὴν Πρωτεύουσα –ἀκόμη καὶ στὰ πιὸ ἱερά της σημεῖα– προκαλεῖ πλέον ἀπέχθεια...

● **Ὅ**σοι παρακολουθοῦν τὰ κοινωνικὰ δρώμενα, ὄχι γιὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὶς ἐξελίξεις, διαπιστώνουν μὲ θλίψη ὅτι ὁ ὑπόκοσμος γίνεται... **ἀφρόκοσμος**.

Ὅσο κι ἂν φαίνεται περίεργο, ὁ εὐτελισμὸς τῶν πραγμάτων ἄρχισε ἀπὸ τὸν εὐτελισμὸ τῶν λέξεων. **Ἡ** καὶ τὸ ἀντίστροφο: ὁ

εὐτελισμὸς τῶν πραγμάτων ἔφερε καὶ τὸν εὐτελισμὸ τῶν λέξεων.

Ὀὶ λέξεις εἶναι σὰν τὸν πηλό. **Καὶ** ἂν τὶς πλάσει κάποιος καλά, δημιουργεῖ **ἀγάλματα**. **Ἡ** λέξη **ἄγαλμα** παράγεται ἀπὸ τὸ **ἀγάλλομαι** ποὺ σημαίνει χαίρομαι, ἀπολαμβάνω, θαυμάζω...

Γιὰ τὴν ἀντιγραφὴ:

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

5.3.2017 ἑκ. ἡμ.,

† Σάββατο Γ' Νηστειῶν,

Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος ἐν Ἰσαυρίᾳ